

Цюк Оксана Андріївна —

аспірант кафедри загальної та соціальної педагогіки, Львівський національний університет імені Івана Франка; викладач кафедри романо-германських мов, Львівська комерційна академія. Коло наукових інтересів: якість вищої освіти, порівняльний аналіз систем забезпечення якості вищої освіти, вивчення досвіду системи забезпечення якості вищої освіти скандинавських країн.

e-mail: anaskoangel@i.ua

УДК 37.013:37.013.42

ОСОБЛИВОСТІ СВІТОВИХ ТА УКРАЇНСЬКИХ РЕЙТИНГІВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

У статті визначено основні критерії та індикатори, що беруться до уваги при складанні університетських рейтингів. Охарактеризовано найбільш авторитетні світові (Вебометричний рейтинг, Шанхайський рейтинг, Академічний рейтинг, рейтинг Таймс) та вітчизняні («Компас», «Топ-200 Україна», «Рейтинг університетів України» (Міністерство освіти і науки України), SciVerse Scopus, за версією журналу «Кореспондент») рейтингів університетів.

Ключові слова: рейтинг, рейтинг університетів, академічний рейтинг, Вебометричний рейтинг.

Постановка проблеми. На сьогоднішній день рейтинги стали дуже популярними, вони цікаві споживачам і, незалежно від ставлення до них окремих університетів чи інших організацій, ігнорувати їх вже неможливо. Інститутом стратегії вищої освіти та Європейським центром ЮНЕСКО у сфері вищої освіти було проведено декілька важливих міжнародних форумів. На форумі, що відбувся у Вашингтоні у 2004 р., було створено міжнародну групу експертів із визначення рейтингів університетів (International Ranking Experts Group – IREG). Діяльність IREG полягала в ретельному дослідженні рейтингового оцінювання діяльності університетів, напрацюванні процедур і підходів до оцінки наявних систем рейтингів і таблиць ліг, здійснення міжнародного порівняльного аналізу тощо. Важливим кроком під час чергового форуму у 2006 р. стало прийняття «Берлінських принципів визначення рейтингів вищих навчальних закладів», які, на думку розробників, мають стати своєрідним дороговказом для національних і міжнародних груп та інституцій, що займаються визначенням рейтингів. Зростання важливості університетських рейтингів і прагнення підвищити їхню якість зумовили зміну організаційної структури IREG та її перетворення в міжнародну асоціацію IREG Observatory on Academic Ranking and Excellence, яка була зареєстрована в 2009 р. у Брюсселі [4, с. 16–17].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питанням формування рейтингів університетів займалися С. Курбатов, С. Подолянчук, І. Татарінов, О. Герасимов,

В. Приходько, В. Луначек, О. Євсюков, Л. Герман, О. Тихоненко, І. Підгородецька, О. Павлова, Т. Мельничук, Т. Мисюра М. Загірняк, С. Сергієнко та інші дослідники.

Формулювання цілей статті. Мета даної статті – проаналізувати термін «рейтинг», визначити основні критерії та індикатори, що беруться до уваги при складанні університетських рейтингів, охарактеризувати найбільш авторитетні світові та вітчизняні рейтинги університетів.

Виклад основного матеріалу дослідження. Відкритість, прозорість вищої освіти нині – це виклик суспільства, репутація та необхідність. Кроком до вирішення проблеми удосконалення якості вищої освіти є впровадження зовнішнього і внутрішнього моніторингу якості вищої освіти та представлення результатів моніторингу у форматі рейтингів вищих навчальних закладів [3, с. 271–272].

Характерною особливістю вищої освіти на сучасному етапі є запровадження рейтингів вищих навчальних закладів (далі – ВНЗ). Наразі у світі існує близько десяти рейтингів ВНЗ. Традиційно перші місця в них посідають американські та англійські університети [2, с. 48].

Застосування ранжування вищих навчальних закладів потрібно абітурієнтам для вибору вищого навчального закладу, адміністрації вищого навчального закладу – для ефективного адміністрування, роботодавцям – для вибору якісної робочої сили, уряду та політикам – для формування стабільної нормативно-правової бази та забезпечення адекватності ринку освітніх послуг та ринку праці. Отже, рейтингова система повинна задовольняти всіх споживачів освітніх послуг та організаторів вищої освіти.

Модель ранжування системи вищої освіти є певним віддзеркаленням стану реальності, в якому на даний час вона перебуває. У моделі ранжування на підставі аналізу функціональних галузей діяльності університету визначено десять узагальнювальних тематичних напрямів: презентація здобутків на міжнародному рівні; презентація здобутків на національному рівні; доступ, організаційна структура та управління; науково-педагогічний потенціал; підготовка наукових та науково-педагогічних кадрів; інтеграція вищої освіти і науки; результативність підготовки фахівців; фінансові ресурси; інформаційні ресурси; навчальна та соціальна інфраструктура [3, с. 272–273].

Початок ранжуванню та спроб оцінити університети було покладено у 1983 р. журналом U.S. News and World Report, який вперше опублікував свій рейтинг «Кращі коледжі Америки» [5, с. 123]. Рейтинг американських університетів спирався на такі критерії: оцінки з боку представників адміністрації інших університетів; співвідношення кількості випускників та кількості першокурсників; результати стандартизованих вступних тестів першокурсників, пропорція між кількістю поданих документів та кількістю зарахованих студентів; якість викладацького складу та заробітна плата викладачів; фінансові витрати на підготовку одного студента; оцінка випускниками якості навчання [1, с. 312–313].

Упродовж останніх 10–15 років у різних країнах світу почали розроблятися і широко застосовуватися різноманітні методології та підходи до визначення рейтингів університетів, або, як їх називають у Великій Британії, «таблиць ліг» (league tables). Роль світових координаторів із напрацювання та застосування названих методологій і підходів взяли на себе Інститут стратегії вищої освіти (Institute of Higher Education Policy, Вашингтон, США) і Європейський центр ЮНЕСКО у сфері вищої освіти (ЮНЕСКО – СЕПЕС, Бухарест, Румунія). Вони спрямовують свою діяльність на вивчення та узагальнення різноманітних напрацювань у цій галузі для різних країн та регіонів світу, а також на проведення міжнародних конференцій, круглих столів і зустрічей з означених питань [6, с. 102–103].

На сучасному етапі рейтинги розглядаються як доволі об'єктивний інтегральний показник якості діяльності ВНЗ. Вони дають змогу скласти неупереджене уявлення про систему вищої освіти; породжують здорову конкуренцію між університетами, сприяють

підвищенню якості їх роботи та значною мірою задовольняють потреби ринку праці, абітурієнтів та їхніх батьків. Тому удосконалення методик ранжування фактично стало світовою тенденцією, а основні дослідження спрямовані на те, щоб рейтинги якомога достовірніше, об'єктивніше, точніше та ефективніше відображали якість вищої освіти.

До найбільш авторитетних світових рейтингів зараховують Академічний рейтинг світових університетів (ARWU), рейтинг газети Times, рейтинг журналу U.S. News & World Report та рейтинг Webometrics [4, с. 8–9].

Першим зі світових університетських рейтингів став складений у червні 2003 р. Інститутом вищої освіти Шанхайського університету (Китай) «Рейтинг університетів світового класу» («Ranking of World Class Universities»), або Шанхайський рейтинг [1, с. 313]. Початкова мета складання рейтингу – оцінка рівня відставання китайських університетів від провідних університетів світового масштабу. Після оприлюднення цей рейтинг отримав безліч схвальних відгуків і наразі вважається одним із найбільш авторитетних і виважених світових рейтингів ВНЗ [6, с. 103].

Рейтинг ARWU ґрунтується на наступних критеріях та індикаторах:

- якість освіти (загальна вага 10 %), яка визначається кількістю випускників, що стали Нобелівськими лауреатами, а також кількістю нагороджених медалями в певних галузях знань (наприклад, медалями Всесвітнього союзу математиків тощо);
- рівень викладачів (вага 40 %), що розраховується за двома складовими: а) кількість викладачів, які є Нобелівськими лауреатами, а також кількість нагороджених спеціальними відзнаками в певних галузях знань (20 %); б) індекс цитування в наукових публікаціях в 21 предметній категорії версії ISI Highly Cited (20 %);
- результативність наукових досліджень (40 %), що визначається кількістю статей, опублікованих у престижних академічних наукових журналах світу («Nature», «Science» тощо) за останні 5 років, кількістю статей з високими індексами цитування з природничих та соціальних наук;
- так звана «академічна густина» університету (10%), що визначається відношенням сумарної кількості балів з вищезазначених індикаторів до чисельності академічного персоналу повного робочого дня.

Укладачі цього рейтингу відзначають зрозумілість та універсальність індикаторів, за якими здійснюється оцінювання, а також відкритість і доступність даних, що беруться з авторитетних і визнаних у всьому світі джерел та використовуються в цьому процесі [5, с. 124].

Інший визнаний рейтинг світових університетів – рейтинг Таймс або THES – QS World University Rankings, вперше опублікований у 2004 р., охоплює 200 університетів. На відміну від Шанхайського, він використовує не лише об'єктивні, а й суб'єктивні індикатори, зокрема оцінку колег з академічного середовища та роботодавців. Оцінка науково-дослідної діяльності, яка майже повною мірою визначає Шанхайський рейтинг, становить, у випадку рейтингу Таймс, лише п'яту частину загальної «ваги» [6, с. 105].

У процесі укладання рейтингу британські дослідники спираються на такі критерії:

- імідж в академічному середовищі, тобто оцінка університету з боку науковців, викладачів та представників адміністрації інших навчальних закладів – 40 %;
- оцінка якості освіти випускників роботодавцями – 10 %;
- індекс цитування наукових праць співробітників – 20 %;
- частка іноземних студентів – 5 %;
- частка іноземних викладачів – 5 %;
- співвідношення кількості студентів до кількості викладачів – 20 % [1, с. 314].

На думку Б. Соутера, який відповідає за оперативне управління всіма великими науково-дослідними проектами, включаючи QS World University Rankings, цей рейтинг, як і рейтинг Шанхайського університету, став вагомим інструментом порівняння університетів у світі [4, с. 9].

На жаль, жодного українського університету ні в 500 кращих університетів Шанхайського рейтингу, ні 200 кращих за версією Таймс немає [1, с. 314–315]. За версією *QS World University Rankings 2014/15*, ВНЗ України зайняли такі позиції у даному рейтингу: Taras Shevchenko National University of Kyiv (421–430), V. N. Karazin Kharkiv National University (481–490), National Technical University of Ukraine “Kyiv Polytechnic Institute” (551–600), Sumy State University (651–700), Donetsk National University (701+), National Technical University “Kharkiv Polytechnic Institute” (701+) [7].

Активно використовується також Вебометричний рейтинг університетів світу (Webometrics ranking of world's universities) – один із рейтингів університетів, за яким аналізують ступінь представлення діяльності університетів у мережі Інтернет. Вебометрика (webometrics) – це розділ інформатики, в межах якого досліджуються кількісні аспекти конструювання і використання інформаційних ресурсів, структур і технологій стосовно World Wide Web. Термін було введено Томасом Алміндом і Петером Інгерсеном у 1997 році. Рейтинг складають із 2004 р. і публікують двічі на рік (у червні–липні та січні). Його складає Лабораторія кіберметрики («Cybermetrics Lab») Національної дослідницької ради Іспанії («Spanish National Research Council», CSIC), яка діє при Міністерстві науки та інновацій Іспанії. Процес складання рейтингу Webometrics суттєво відрізняється від Шанхайського рейтингу та рейтингу QS-THES. За допомогою цього рейтингу ВНЗ порівнюються за ступенем наповнення їх офіційних Інтернет-сайтів. Публікація рейтингу є додатковою мотивацією публікувати в мережі більше наукових праць, що робить їх доступними для наукової спільноти незалежно від її територіального розташування [2, с. 48–49].

Рейтинг Вебометрикс підраховується відповідно до таких індикаторів:

- § кількість надрукованих Інтернет-сторінок – 25 %;
- § кількість виставлених файлів у форматі pdf, ps, doc та pps – 12,5 %;
- § кількість статей, які знаходяться в Академічній базі даних Гугл (Google Scholar Database) – 12,5 %;
- § загальна кількість зовнішніх посилань – 5 % [1, с. 315].

Запропоновані критерії та принципи формування рейтингу Webometrics повинні стимулювати мотивацію як ВНЗ, так і окремих їх співробітників до постійної, систематичної та загальнодоступної мережевої присутності, що, на думку авторів рейтингової системи, цілком відображає їх діяльність та досягнення [6, с. 109].

У світовому та європейському освітньому просторі рейтингові системи набули широкого поширення та застосування у різних сферах економічної, соціальної, політичної діяльності. Рейтингове оцінювання діяльності вищих навчальних закладів усіх форм власності в Україні є невід’ємною складовою національного моніторингу вищої освіти. В Україні проводиться значна робота щодо розробки та вдосконалення різних методик ранжування ВНЗ. Кожний рейтинг передбачає конкретні цілі та має відповідні цільові групи користувачів [2, с. 49–50].

До найбільших в Україні рейтингів належать такі:

- рейтинг українських ВНЗ «Компас»;
- рейтинг університетів України «Топ-200 Україна»;
- «Рейтинг університетів України» (Міністерство освіти і науки України);
- рейтинг ВНЗ України за наукометричною базою даних SciVerse Scopus;
- рейтинг кращих українських ВНЗ за версією журналу «Кореспондент».

Проаналізовані основні критерії та індикатори рейтингів ВНЗ «Компас», «Топ-200 Україна» та «Рейтинг університетів України» (Міністерство освіти і науки України) подаємо в таблиці 1.

Таблиця 1

Характеристика вітчизняних критеріїв та індикаторів рейтингів ВНЗ [8]

Рейтинги	Критерії	Індикатори
Рейтинг українських ВНЗ «Компас»	<ul style="list-style-type: none"> Сприйняття роботодавцями якості освіти в українських ВНЗ; задоволеність випускників отриманою освітою 	<ul style="list-style-type: none"> Якість підготовки в цілому та за окремими спеціальностями: економічні, юридичні, інженерно-технічні, інформаційні технології, архітектура і будівництво; практична значущість та відповідність отриманих знань, допомога під час працевлаштування, наявність роботи та її відповідність отриманій спеціальності, престиж ВНЗ
Рейтинг університетів України «Топ-200 Україна»	<ul style="list-style-type: none"> Якість науково-педагогічного персоналу; якість освіти; міжнародне визнання 	<ul style="list-style-type: none"> Кількісні характеристики науково-педагогічного персоналу за науковими ступенями та вченими званнями, академіки та члени-кореспонденти, державні нагороди, охоронні документи; кількість студентів-переможців олімпіад і конкурсів різного рівня, масштаб ВНЗ; кількість іноземних студентів, членство ВНЗ у п'яти визначених асоціаціях університетів
«Рейтинг університетів України» (Міністерство освіти і науки України)	<ul style="list-style-type: none"> Міжнародна інтеграція; національне визнання; доступ, масштаби, результативність; якість науково-педагогічного персоналу ; підготовка наукових та науково-педагогічних кадрів; інтеграція науки, творчості та вищої освіти; ресурсне забезпечення навчального процесу 	<ul style="list-style-type: none"> Міжнародні комунікації, міжнародна виставкова діяльність, досягнення студентів на міжнародному рівні;– державне визнання досягнень науково-педагогічних працівників, результати наукової діяльності студентів на національному рівні, результати спортивної діяльності на національному рівні, виставкова та творча діяльність на національному рівні; доступ до вищої освіти, масштаби та результативність підготовки; кількісні та якісні характеристики науково-педагогічного персоналу за науковими ступенями та вченими званнями; структура та обсяг підготовки, результативність підготовки; фінансова підтримка науки та творчості, результативність інтеграції: кількість охоронних документів, наукових та методичних праць; фінансові ресурси, інформаційні ресурси, соціальна підтримка

Зазначимо, що ситуація у світі міжнародних рейтингів провідних університетів змінюється. У 2011 р. створено Комплексний глобальний університетський рейтинг (Multi-Dimensional Global University Ranking), розроблений на замовлення Європейської Комісії. Останнім часом розробляється європейський рейтинг світових університетів U-Multirank, який уже найближчим часом буде апробовано в пілотному режимі. Його появі передувала розробка системи класифікації ВНЗ, U-map, що дає можливість зіставляти справді порівнювальні університети [6, с. 112–113]. Однак факт залишається фактом – ці рейтинги стають впливовим чинником розбудови глобальної освітньої системи [1, с. 315].

Висновки. Проаналізувавши термін «рейтинг» та визначивши основні критерії та індикатори, що беруться до уваги під час складання університетських рейтингів, охарактеризовано найбільш авторитетні світові та вітчизняні рейтинги університетів. Аналіз засвідчив, що упровадження світових університетських рейтингів у систему забезпечення якості вищої освіти сприяє вдосконаленню та впровадженню істотних змін щодо критеріїв та індикаторів вітчизняних університетських рейтингів. Очевидним виглядає те, що досвід використання індикаторів та критеріїв світових університетських рейтингів є необхідним для удосконалення, конкретизації, уточнення та модифікації підходів, методології, критеріїв та показників під час складання вітчизняних університетських рейтингів. Саме така особливість може стати вагомим чинником, що надасть можливість вітчизняним університетам потрапити у найближчому майбутньому до першої сотні провідних університетів світу.

Список використаних джерел

1. Курбатов С. Університетські рейтинги як індикатор стану освіти / С. Курбатов // *Філософія освіти*. – 2008. – № 1–2(7). – С. 309–317.
2. Луначек В. Е. Основы педагогики высшей школы : навч. посіб. / В. Е. Луначек. – Х. : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2014. – 252 с.
3. Павлова О. Ю. Культурна інтеграція вітчизняних закладів вищої освіти до Європейського освітнього середовища / О. Ю. Павлова, Т. Ф. Мельничук, Т. М. Мисюра. – К. : КІМ, 2012. – 298 с.
4. Подолячук С. Наукова складова у світових рейтингах університетів / С. Подолячук // *Вища школа*. – 2012. – № 5. – С. 7–19.
5. Приходько В. В. Стратегія реформи національної вищої школи : монографія / В. В. Приходько. – Дніпропетровськ : Журфонд, 2014. – 460 с.
6. Татарінов І. Є. Світова практика формування рейтингів університетів: визначення найбільш об'єктивних критеріїв та індикаторів оцінювання / І. Є. Татарінов, О. В. Герасимов // *Український соціум*. – 2013. – № 1 (44). – С. 100–116.
7. QS World University Rankings® 2014/15 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.topuniversities.com/university-rankings/world-university-rankings/2014#sorting=rank+region=140+country=203+faculty=false+stars=false+search=>.
8. Загірняк М. В. Ранжування у вищій освіті – національний досвід та перспективи розвитку [Електронний ресурс] / М. В. Загірняк, С. А. Сергієнко. – Режим доступу: <http://ees.kdu.edu.ua/wp-content/uploads/2013/04/83.pdf>

References

1. Kurbatov S. Unversytetsjki rejtynghy jak indykator stanu osvity / S. Kurbatov // *Filosofija osvity*. – 2008. – № 1–2(7). – S. 309–317.
2. Lunjachek V. E. Osnovy pedagoghiky vyshhoji shkoly : navch. posib. / V. E. Lunjachek. – Kh. : KhNU imeni V. N. Karazina, 2014. – 252 s.

3. Pavlova O. Ju. Kuljturna integracija vitchyznjanykh zakladiv vyshhoji osvity do Jevropejskoghо osvitynjogho seredovyshha / O. Ju. Pavlova, T. F. Meljnuchuk, T. M. Mysjura. – K. : KIM, 2012. – 298 s.
4. Podoljanchuk S. Naukova skladova u svitovykh rejtyngakh universytetiv / S. Podoljanchuk // Vyshha shkola. – 2012. – № 5. – S. 7–19.
5. Prykhodjko V. V. Strateghija reformy nacionaljnoji vyshhoji shkoly : monohrafija / V. V. Prykhodjko. – Dnipropetrovsjk : Zhurfond, 2014. – 460 s.
6. Tatarinov I. Je. Svitova praktyka formuvannja rejtyngiv universytetiv: vyznachennja najbiljsh ob'jektyvnykh kryterijiv ta indykatoriv ocinjuvannja / I. Je. Tatarinov, O. V. Gherasymov // Ukrajskijjy socium. – 2013. – № 1 (44). – S. 100–116.
7. QS World University Rankings® 2014/15 [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <http://www.topuniversities.com/university-rankings/world-university-rankings/2014#sorting=rank+region=140+country=203+faculty=+stars=false+search=>
8. Zaghirnjak M. V. Ranzhuvannja u vyshhij osviti – nacionaljnij dosvid ta perspektyvy rozvytku [Elektronnyi resurs] / M. V. Zaghirnjak, S. A. Serghijenko. – Rezhym dostupu: <http://ees.kdu.edu.ua/wp-content/uploads/2013/04/83.pdf>

Цюк О. А.

ОСОБЕННОСТИ МИРОВЫХ И УКРАИНСКИХ РЕЙТИНГОВ ВЫСШИХ УЧЕБНЫХ ЗАВЕДЕНИЙ

Проанализировано термин «рейтинг». Названы основные критерии и индикаторы, которые используются при составлении рейтингов университетов. Охарактеризованы наиболее авторитетные мировые (Вебметрический рейтинг, Шанхайский рейтинг, Академический рейтинг, рейтинг Таймс) и отечественные («Компас», «Топ-200 Украина», SciVerse Scopus, за версией журнала «Корреспондент») рейтинги университетов. Проанализированы критерии, которые используются при составлении различных рейтингов, в частности рейтинг ARWU выстраивается на качестве образования, результативности научных исследований, так называемой «академической плотности» университета; рейтинг Таймс, (THES – QS World University Rankings) основан на: имидже в академической среде, оценке качества образования выпускников работодателями, индексе цитирования научных работ сотрудников, количестве иностранных студентов и преподавателей, соотношении количества студентов к количеству преподавателей; рейтинг Вебметрикс подсчитывается в соответствии со следующими индикаторами: количество напечатанных Интернет-страниц; количество выставленных файлов в формате pdf, ps, doc и pps; количество статей, которые находятся в Академической базе данных Гугл (Google Scholar Database); общее количество внешних ссылок.

Охарактеризованы критерии формирования рейтингов украинских высших учебных заведений, в частности рейтинг «Компас» формируется на оценке работодателей, экспертов, выпускников; сотрудничестве между высшими учебными заведениями и компаниями-работодателями; рейтинг высших учебных заведений согласно наукометрической базы данных SciVerse Scopus основывается на результатах поискового интерфейса Scopus Affiliation Search; рейтинг за версией журнала «Корреспондент» определяется лучшими и наиболее успешными работодателями; основными критериями рейтинга «Топ-200 Украина» является качество научно-педагогического потенциала; качество обучения; международное признание.

Ключевые слова: рейтинг; рейтинг университетов; Академический рейтинг; Вебметрический рейтинг.

Tsyuk O. A.

PECULIARITIES OF GLOBAL AND UKRAINIAN RANKINGS OF HIGHER EDUCATIONAL INSTITUTIONS

The term «rating» is analyzed. The main criteria and indicators while compiling of university rankings are determined. The most authoritative world (Webometrics rating, Shanghai ranking, Academic Raking, Times Raking) and national rankings («Compass», «Top-200 Ukraine», SciVerse Scopus, according to the magazine «Correspondent») of universities are characterized. There are analyzed the criteria that are used in compiling various rankings, including: the ARWU ranking is built on the quality of education, effectiveness of research, so-called «Academic density» of University; Times Ranking, (THES – QS World University Rankings) based on: image in an academic environment, assessing the quality of education of graduates by employers, citation index of scientific works of employees, share of foreign students and foreign teachers, the ratio of students to the number of teachers; Webometrics Ranking is calculated according to the following indicators: the number of printed Web pages; the number of exposed files in pdf, ps, doc and pps; the number of articles that are in the Google Scholar Database; the total number of external links.

The criteria of forming the Ukrainian higher educational institutions rankings are characterized, particular: the rating «Compass» is formed on the assessment of employers, experts, graduates; cooperation between higher education institutions and employers; ranking of higher education institutions for scientometric database SciVerse Scopus is based on the results of the search interface Scopus Affiliation Search; ranking according to magazine «Correspondent» is determined by the best and most successful employers; main criteria for ranking «Top-200 Ukraine» is the quality of scientific and pedagogical potential; quality of education; international recognition.

Keywords: raking; ranking of universities; Academic ranking; Webometrics ranking.

